

N:o 84.

Af herr **E. O. V. Wavrinsky** i Stockholm, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående denaturering af sprit.*

De bestämmelser, som nu i lag gälla beträffande denaturering af sprit, förutsätta en föregående tillverkning af brännvin och därmed ett iakttagande af villkoren för sådan tillverkning enligt kungl. förordningen af den 13 juli 1887. Härigenom erfordras för framställning af den denaturerade varan en dubbel kontroll, nämligen dels vid framställningen af brännvinet och dels vid själfva denatureringen. Detta medför naturligen dryga kostnader, hvarigenom den denaturerade spritens användning i större utsträckning såsom ljus-, kraft- och värmekälla försvåras.

Med det hittills brukliga framställningssättet har emellertid denna olägenhet icke kunnat undvikas. Men enligt af sakkunniga gjorda vetenskapliga rön, hvilka visserligen icke ännu föreligga fullt afslutade, läser numera möjlighet förefinnas att på ett på samma gång synnerligen enkelt och dock fullt effektivt sätt under själfva destilleringsprocessen denaturera spriten. (Några öfvervinneliga svårigheter att lösa detta problem lära alls icke förekomma. Frågan är blott hur det *lämpligast* bör utföras.) Härigenom blefve följaktligen hela det nu använda särskilda förfarandet vid denatureringen med åtföljande kontroll och kostnader fullkomligt öfverflödigt. Och då med denna metod någon till förtäring brukbar produkt aldrig frambringas, skulle äfven det nu nödvändiga tillfälliga erläggandet af en tillverkningskatt, som sedermera restitueras, helt och hållet undvikas.

Det är naturligtvis redan i allmänhet sedt af ekonomiskt intresse, att en i och för sig oskadlig och för industrien nyttig vara af inhemskt

ursprung må kunna tillverkas till så billigt pris som möjligt. Men alldeles särskildt är den här behandlade frågan ägnad att för närvarande påkalla den största uppmärksamhet. Det har nämligen i samband med de senare årens utveckling inom landbruksnäringen, till förmån för utsträckt rotfruktsodling, särskildt af potatis och hvitbetor, uppstått behof af att på ändamålsenligaste sätt tillgodogöra sig denna produktion. Men af än vidsträcktare, för det närvarande öfverskådlig betydelse är härvidlag den på sista tiden, efter allt att döma, öppnade möjligheten att ur torf framställa sprit, som på grund af sin prisbillighet i förhållande till dess egenskaper torde vara ägnad att upptaga konkurrensen med importeradt kol och fotogen, samtidigt som den icke lämpligen kan till föräring beredas.

I anledning af hvad sålunda blifvit anfördt får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att det täcktes Kungl. Maj:t till Riksdagen inkomma med förslag till bestämmelser af innebörd att i bränneri, hvars hela tillverkning ständigt eller under viss bestämd tid uteslutande afser denaturerad sprit, denaturering må kunna utföras i bränn- eller destilleringsapparat med tillhjälp af medel, som Konungen godkänner och af tillverkaren tillhandahålles, samt under kontroll af bränneriets kontrollör utan särskild för denatureringen beräknad afgift för bränneriets ägare.

Stockholm den 25 januari 1905.

Edvard Wavrinsky.